

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

X. De scala Jacobaea.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

CHRISTIANI. 63
CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANE

X.

De Scala Jacobæa.

EXcita te nunc, anima mea! & eri-
ge totum intellectum tuum; &
cogita, quantum potes: quantum, &
quale sit illud, quod apponitur.

Ingrederere Bethel: intra domum Dei,
in quo Dominus est, & porta cæli.

Ubi melius potes requiescere; quam
ubi requiescit Deus tuus?

Cor humanum, in æterno illo non
fixum, nunquam stabile potest esse:
sed omni volubilitate volubilius, de
alio in aliud transit, quærens requiem,
ubi non est. In his enim transitoriis
& caducis, si ejus affectus captivi te-
nentur, veram requiem invenire non
potest: quoniam tantæ est dignitatis,
ut nihil ei, præter summum, sufficere
possit.

Ingre-

64 CONTEMPLATIONES

Ingrederere ergò, anima mea! Bethel; intra domum Dei: cohabita summo, sociare Domino tuo! Ascende, anima mea! ascende! scala est apposita; per quam ad altissimum licet pervenire. Quæ scala ista, Deus meus! quam sanctus tuus Israël conspiciebat in somnis, stantem super terram, & cacumen illius tangens cœlum: Angelos quoq; Dei ascendentes, & descendentes per eam? Nonne servus ille tuus justus? quia via, veritas & vita est: & per quem solum ad te venit. Stetit ille super terram: quia humanam nostram naturam, in unitatem personæ, assumpsit: & virga Jesæa ex virgine terrestri effloruit:

Tu, Deus meus! volens rerum creaturarum omnium olim regem, hominem, à peccato sanare; fecisti solem, filium tuum benedictum, ab excellentia Deitatis quodammodo retrocedere, &, per summam humiliatorem, præteritis novem gradibus, novem Angelorum ordinibus, ad decimum gradum, humanam naturam

turam, per incarnationem, descendere.

Natus est è nobis; versatus est inter nos; dominatur etiamnum in medio nostri: nobiscum est; nec, quos semel amare constituit, deserit.

O scala beatissima! adsta & super cor meum: & fac animam meam ad te transilire, & manere.

Descendisti tu propter me: ascendam ego ad te.

Quemadmodum te consortem fecisti infirmitatis: ita me consortem fac quietis, & voluptatis: quam nulla sollicitudo impedire, vel diminuerè potest.

Cacumen scalæ cœlum tetigit: tu, Messia! cœlum non tangis tantum, inde ad nos profectus, ab æterno in eo lætatus: sed condidisti etiam, nec initium, nec finem habens dierum; quippe heri, hodie, & in secula, primus & novissimus, qui in principio jam fuisti, & gloriam habuisti apud Patrem, antequam mundus formaretur, Deus magnus, Deus vertus, Deus bene-

bene-

66 CONTEMPLATIONES
benedictus. Erat autem scala una,
quæ à terris ad cœlos pertingebat: ita
& tu, Christe dulcissime! Dominus
es de cœlo, & homo de terra: & ta-
men, unione Divinæ & humanæ na-
turæ, persona una, homo unus, Deus
unus, mediator unus, inter Deum ira-
tum & hominem damnatum,

Per scalam ascendunt, & descen-
dunt Angeli; quia in mysterium uni-
onis tam sanctæ, tam admirandæ, An-
geli prospicere desiderant: qui tamen
docentem semper vident, ac audiunt
Spiritus sanctum. Ascendunt ta-
men, & descendunt Angeli etiam alii,
doctores, & quivis credentes; qui ni-
hil prædicare debent aliud, quàm
Christum: quia per nullum alium, ad
vitam, datur accessus, aut ad Patrem
coelestem patet aditus familiaris, &
quotidianus. Angelos, anima mea
charissima! imitare puritate, castita-
te, sanctitate, puros, castos, sanctos;
nisi humi velis jacere prostrata, &
cœno peccatorum onerata, ad tene-
bras detrudi.

Ah!

Ah! Domine! ne non me possim
elevare, sis custos meus, quocunq; per-
gam; & reduc me, ab exilio in terram
promissam: nec dimitte, nec desere
me; donec in patriam fuero regresus.
Interea sim Jacobus, subplantator:
&, per fidem, peccatum concul-
cem, prævaleam, & benedictionem
assequar.

In lapidem vivum angularem re-
cumbam; nec dimovear, aut confun-
dar: sim & ipse lapis spiritualis, angu-
lari lapidi superstructus: ut sim sancta
habitatio, & sacrarium Divinitatis. Ah!
Jesu! mea redemptio, amor & deside-
rium! adesto mihi: te invoco, ad te,
clamo clamore magno; quem nemo,
nisi tu, audit in toto corde meo.

Te invoco in animam meam: intra
in eam, & coapta eam tibi: ut possi-
deas eam sine ruga & sine macula.
Mundissimo namq; Domino, munda
debetur habitatio.

Sanctifica ergo me vas tuum,
quod fecisti: malitia evacua, imple
gratia, & plenum conserva; ita ut di-
gnum

68 CONTEMPLATIONES
gnum habitationis tuæ efficiar tem-
plum, hîc, & in perpetuum: dulcissi-
me, benignissime, amantissime, cha-
rissime, potentissime, desideratissime,
pretiosissime, amabilissime, pulcerri-
me! tu melle dulcior, lacte & nive can-
didior, Nectare suavior, gemmis & au-
ro pretiosior, cunctisq; terrarum di-
vitiis & honoribus mihi charior!

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XI.

*De Benignissima Dei cura,
pro populo suo; ex cura, pro po-
pulo Israëlitico, in deserto,
colligenda.*

SÆpe animus labascit, & grandi re-
plentur solitudine præcordia:
cùm sentio, quid sim? nempe imbe-
cillitatis exemplum, temporis spolium,
fortunæ ludibrium, mutationis imago,
invidiæ & calamitatis trutina: cætera
pitui-